



בש"פ 5102/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 5102/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
במ"ת 19-03-37987 מיום 19.7.2021 שניתן על ידי
כב' השופט שמואל מלמד

בשם העוררת: עו"ד אופיר ביתן
בשם המשיב: עו"ד איתי כהן; עו"ד ווליד כבוב

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו (כב' השופט ש' מלמד) במ"ת 19-03-37987 מיום 19.7.2021, בגדרה התיר בית המשפט למשיב להשתחרר ממעצר לצורך השתתפות בחתונת אחיו, בין השעות 17:00 ל-24:00 ביום 5.8.2021.

רקע

1. המשיב הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות סיוע לרצח, סיוע לחבלה חמורה בכוונה

עמוד 1



מחמירה, השמדת ראיה, שיבוש מהלכי משפט, החזקת נשק וחלק של נשק וירי מנשק חם, לפי סעיפים 300(א)(2) בצירוף 31, 329(א)(1) בצירוף 31, 242, 244, 144(א) סיפא ורישא ו-340א(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. כתב האישום הוגש כנגד המשיב וכנגד חמישה נאשמים נוספים.

על פי חלקו הכללי של כתב האישום, בין השנים 2012-2017, ניהלו ס"ח (להלן: המנוחה) ואביו של המשיב (להלן: האב) קשר זוגי. בחודש יולי 2017 או סמוך לכך התגלע בין האב והמנוחה סכסוך, והם נפרדו.

על פי עובדות האישום הראשון, במועד שאינו ידוע במדויק, קשרו המשיב ושני נאשמים נוספים קשר עם אחרים שזהותם אינה ידועה (להלן: האחרים), במסגרתו האחרים ירצחו את המנוחה, והמשיב ושני הנאשמים הנוספים יסייעו להם בכך. המשיב והנאשמים הנוספים סיכמו כי יעקבו אחרי המנוחה ויעמידו לרשות האחרים אמצעים שונים, לרבות אקדחים, טלפון נייד ורכב. המשיב והנאשמים הנוספים סיפקו לאחרים את האמצעים כפי שסוכם. ביום 28.5.2019, הגיעו המשיב והאחרים לבית המנוחה, ושהו בסביבתו במשך כשעה לצורך איתור המנוחה, תוך שהמשיב מצוי בקשר טלפוני תמידי עם האחרים. משזיהו המשיב והאחרים את המנוחה נוסעת יחד עם חברתה ברכבה של החברה, החלו האחרים לנסוע בעקבות רכב החברה, תוך שהם ממשיכים להימצא בקשר עם המשיב, אשר נותר זמן מה בסביבת בית המנוחה. האחרים עצרו את הרכב, וכשהם רעולי פנים וכל אחד מהם אווז אקדח, ירו לעבר המנוחה עשרות יריות, אשר פגעו במנוחה ובחברה. היריות הרגו את המנוחה ופגעו בחברה בפלג גופה העליון ובאגן וגרמו לה לחבלות חמורות רבות, כתוצאה מהן לקתה בשיתוק בשתי רגליה.

על פי עובדות האישום השני, מיד לאחר אירוע הרצח, נסעו האחרים לרהט. המשיב חבר אל האחרים שם. המשיב ונאשמים נוספים תיאמו לשנות את מראהו של הרכב בו השתמשו האחרים, ואחד הנאשמים - על דעת נאשמים נוספים, בהם המשיב - שינה את מראה הרכב באופן שהודבקו עליו פסים שחורים לאורכו, גגו ומראותיו הפכו לשחורים והוחלפו חישוקי הגלגלים.

על פי עובדות האישום השלישי, המשיב החזיק בחדר השינה בבית בו התגורר לסירוגין רובה סער ומחסנית תואמת, ריקה.

האישום הרביעי אינו רלוונטי למשיב.

על פי עובדות האישום החמישי, ביום 21.9.2018 שהה המשיב עם נאשמים נוספים ביער בן שמן, והם החזיקו ברשותם אקדח. המשיב אחז באקדח וירה באמצעותו 9 יריות לאוויר.

ההליך העיקרי וההחלטה מושא הערר



3. בקצירת האומר, יצוין כי כתב האישום המקורי הוגש ביום 17.3.2019 ומאז עצור המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו; ביום 24.2.2021 הורשע המשיב על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן; הסדר הטיעון כלל הסכמה עונשית לפיה יוטל על המשיב עונש של 10 שנות מאסר, ככל שישולם פיצוי בסך מיליון שקלים טרם הטיעונים לעונש; ביום 25.7.2021 התקיימו הטיעונים לעונש; גזר הדין צפוי להינתן ביום 8.8.2021.

4. ביום 6.7.2021 הגיש המשיב בקשה בתיק המעצר, בה ביקש להשתחרר ממעצרו למשך מספר שעות לצורך השתתפות בחתונת אחיו, אשר עתידה להתקיים ביום 5.8.2021 באולם אירועים בבאר שבע. העוררת התנגדה לבקשה.

5. ביום 19.7.2021 התקיים דיון בבקשה. במהלך הדיון נחקרו שלושה מפקחים מוצעים, ולבסוף הורה בית המשפט על שחרורו של המשיב ממעצר ביום 5.8.2021 בין השעות 17:00 ו-24:00, לצורך השתתפות בחתונה. הודגש כי המשיב היה כבן 17 בעת ביצוע העבירות ושווה במעצר ממושך. בית המשפט קבע כי בעת יציאתו ממעצר יהיה המשיב בפיקוח של שני מפקחים. נקבע כי כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות צד ג' בסך 500 אלף שקלים, וכן כי תחתם ערבות עצמית בסך 500 אלף שקלים ויפקדו במזומן או על דרך של ערבות בנקאית 150 אלף שקלים נוספים.

טיעוני הצדדים

6. העוררת סבורה כי לא היה מקום להורות על שחרור המשיב ממעצרו לצורך השתתפות בחתונת אחיו. היא הדגישה כי המשיב אינו נהנה עוד מחזקת החפות, משהודה והורשע בביצוע עבירות המעידות על מסוכנות מופלגת. עוד נטען כי קיים חשש להימלטות המשיב מן הדין, בשים לב לכך שהמשיב הינו אדם צעיר, בן למשפחה בעלת אמצעים, וכי אביו מתגורר בחו"ל. כן גורסת העוררת כי המפקחים המוצעים אינם מהווים גורם פיקוח אפקטיבי, וכי ממילא קיים קושי בפיקוח על אדם באולם שמחות.

7. בדיון בפניי, שנערך ביום 1.8.2021, חזרה באת כוח העוררת על נימוקי הערר. בא כוח המשיב טען מנגד, כי המשיב נעדר עבר פלילי ומצוי במעצר זמן ממושך ביותר. כן הודגש כי משפחת המשיב נכונה להעמיד ערבויות גבוהות על מנת שזה ישוחרר לחופשה, וכי נוכח ההסכמה העונשית בעניינו הוא נעדר אינטרס להימלט באופן שיוריד לטמיון את מאמצי הגנתו. עוד הוסיפו באי כוח המשיב כי אביו אמנם שווה בחו"ל, אך מצוי במעצר, באופן המאין את החשש שיסייע למשיב להימלט.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, ושמיעת טענות הצדדים בדיון בפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

9. הכלל הוא שאין מקום לאפשר לעצור עד תום ההליכים לצאת לחופשה. אך במקרים חריגים ביותר, בהם עניינו של העצור מעלה שיקולים מיוחדים, באפשרותו לפנות לבית המשפט שלהליך המעצר (ראו: בש"פ 5857/17



מדינת ישראל נ' קורובקוב (15.8.2017) (להלן: עניין קורובקוב)). הגם שנכון אני להניח, כי ייתכנו מקרים חריגים המצדיקים את שחרורו של עציר המצוי במעצר עד תום ההליכים לחופשה בפיקוח, הרי שהמקרה שלפני רחוק מלבוא בגדרם של חריגים אלה.

10. כאמור, המשיב בעניינינו אינו נהנה עוד מחזקת החפות. הוא הודה והורשע בביצוע עבירות חמורות, המקימות בענייניו חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. זאת, בפרט בשים לב לכך שהמשיב הורשע לא רק בעבירות נשק חמורות, כי אם גם בסיוע לרצח של מי שהייתה בת זוגו לשעבר של אביו ולפגיעה קשה ביותר באישה נוספת שנסעה עמה ברכב. מסוכנותו של המשיב מובהקת ביותר, וברי שאין מקום לשחררו ממעצר.

11. זאת ועוד, מצאתי ממש בטענת העוררת, באשר לחשש המשמעותי מהימלטות בענייניו של המשיב. החשש להימלטות מאימת הדין בענייניו של המשיב הינו חשש מובנה הנובע מאורכו המשמעותי של עונש המאסר שייגזר עליו - עשר שנות מאסר. המשיב הינו אדם צעיר, שאביו שוהה מחוץ לישראל, ושלמשפחתו אמצעים רבים. בפניו עונש מאסר ממושך בישראל, אשר צפוי להיגזר שלושה ימים בלבד לאחר החופשה אליה הוא מבקש לצאת. המקום בו הוא מבקש לבלות את חופשתו ממעצר הוא אולם אירועים, בו קיים קושי ממשי לפקח על עצור (וראו, לעניין זה: עניין קורובקוב, פסקה 14). כל זאת, בשים לב לכך שמדובר באדם שהודה בכך שניסה לשבש את החקירה ולהשמיד ראיות, באופן המרמז על היעדר מורא ממערכת אכיפת החוק. די בכל האמור לעיל כדי לקבל את הערר ולהורות על השארתו של המשיב במעצר.

12. למעלה מן הצורך, יוער כי עיינתי בפסיקה אליה הפנה בא כוח המשיב בדיון בפניי (בש"פ 1338/20 פרץ נ' מדינת ישראל (25.2.2020); רע"ב 8591/12 סטאל נ' מדינת ישראל (29.11.2012)). לא שוכנעתי כי ניתן להסיק ממנה דבר לעניינינו - זאת הן בשל חומרת העבירות המיוחסות למשיב, והן בשל העובדה שהוא כבר הורשע במיוחד לו אך טרם החל לרצות את העונש. כאמור, נקודת המוצא היא שככלל אין לאפשר לעצור עד תום ההליכים לצאת לחופשה, בוודאי כאשר קיימות אינדיקציות כה מובהקות למסוכנות וחשש מפני הימלטות מהדין. בהיעדר נסיבות חריגות ויוצאות דופן, אין לסטות מן הכלל, ולהתיר יציאה לחופשה לצורך השתתפות באירוע משפחתי (ראו והשוו, למשל: רע"ב 4613/21 מדינת ישראל נ' והבי (1.7.2021); רע"ב 996/19 פלוני נ' שב"ס (8.2.2019)).

13. סוף דבר, הערר מתקבל. החלטת בית משפט קמא מיום 19.7.2021 - מבוטלת.

ניתנה היום, כ"ד באב התשפ"א (2.8.2021).

ש ו פ ט